

1902 г. е била дадена подъ концесия на Сливенеца Д. П. Консуловъ за 10 години; тя е и една отъ добритѣ).

Ползуването на Сливенскитѣ индустренци съ земнитѣ вжглища е за сега неизносно, защото тѣ имъ струватъ скъпо, а това се дължи на скъпия превозъ. Преноса на единъ тонъ отъ *Чамъ-дере*, или отъ *Бъленския Балканъ*, струва 20—25 зл. лева. При все това, фабрикантитѣ пакъ си служатъ съ вжглища понеже не имъ достига водна сила. Ако единъ тонъ вжглища можеше да дойде въ Сливенъ за около 5—10 зл. лева, вмѣсто за 25. то всѣки може да си представи какъвъ подемъ това ще укаже за развоя на разни индустрени предприятия въ града ни, вънъ отъ другата голѣма облага, че ще увеличи употребата на земнитѣ вжглища, като домашно гориво и, следователно, ще *предпази околнитѣ гори отъ дърварско опустошение*.

Тѣзи две главни естествени условия (водата и земнитѣ вжглища), тѣй балгоприятни за развоя на индустренитѣ предприятия, трѣбва да се използватъ отъ предприемчивия Сливенецъ. Всички води около Сливенъ не сж използвани напълно. Ония пъкъ, които сж използвани, не сж разумно впрегнати въ услуга на индустренеца. Използувани сж съ първични сръбства и не даватъ възможната най-голѣма двигателна мощъ, която биха могли да дадатъ. Тунджа, напр., и презъ най-голѣмата суша, доставя най-малко 3000 литри вода въ секунда. Използвана на петъ метра падъ, тя ще дава минимумъ 150 конски сили, когато днешнитѣ петъ воденици по нея, близо до минералнитѣ *бани*, и които, общо взето използватъ не по-малко отъ 15 метра падъ, едва ли достигатъ минимната цифра 150 конски сили, съ възможность да даватъ иначе тройно по-вече. Само една отъ тия воденици е снабдена съ турбина и уредена върху по-модерни начала.

На върха на Синитѣ-камъни, почти надъ самия градъ) (3 кл. сѣверо-източно), на около 1070 метра надъ морското равнище, се намиратъ изворитѣ *Тефтеръ-кайнакъ* (Равна рѣка, Кушъ-Бунаръ съ общо количество вода не по-долу отъ 50 литри въ секунда и то при най-голѣма суша. Използвани върху единъ падъ отъ 600 метра, ще се получи мощъ не по-малка отъ 300 конски сили. Водата за пиене на града Сливенъ, ако общината би желала да я използва и като двигателна сила, би дала ная-малко 100 конски сили. Другитѣ води, съ които си служатъ индустренитѣ заведения въ Асеновския, Новоселския и Сотирски долове разумно използвани, биха дали тройно по-вече енергия, отколкото сега (Ср. „Радикалъ“, оп. cit).

Напоследъкъ упорито се говореше за използването на Сливенскитѣ води за електрична двигателна мощъ и за освѣтяване на града, за което сжщо има условия, но трѣбва